

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117232350
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:4117232350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. D., narodený XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: otec N. D., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom T. V. XXX/X, R., zastúpený advokátkou: JUDr. Zuzana Józová Borecká, so sídlom Sládkovičova 7, Nitra, matka U. D., rod. D., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, D., zastúpená advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, o určenie výživného na čas po rozvode, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 38P/3/2018-555 zo dňa 6.7.2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., IV. p o t v r d z u j e a vo výroku III. r u š í.
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. m e n í tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1.6.2019 do 30.6.2020 nevznikol.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č. k. 38P/3/2018-243 zo dňa 13.3.2019 súd prvej inštancie výrokom I. manželstvo manželov N. D., rodený D., narodený dňa XX.XX.XXXX a U. D., rodená D., narodená dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v R., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu R., zväzok 64, ročník 2017, strana 30, poradové číslo 2, rozviedol, výrokom II. maloletého T. na čas po rozvode manželov zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, výrokom III. otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého T. výživné v sume 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, výrokom IV. upravil styk otca s maloletým T. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú stredu od 15:00 hod. do 18:00 hod., každý nepárny víkend v sobotu od 09:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu 09:00 hod. do 18:00 hod., počas vianočných sviatkov každý párny kalendárny rok 24.12. a 26.12. vždy od 09:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok 25.12. a 27.12. od 09:00 hod. do 18:00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párny kalendárny rok vo veľkonočný pondelok od 09:00 do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok vo veľkonočný piatok od 09:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste svojho bydliska, otec je povinný dodržiavať stanovené hodiny styku a v čase skončenia styku odovzdať maloletého matke v mieste jej bydliska a v prípade, že sa styk nebude môcť zo závažných dôvodov uskutočniť, sú rodičia povinní si túto skutočnosť navzájom oznámiť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, matka je povinná poskytnúť otcovi náhradný termín stretnutia v prípade, ak by sa stretnutie otca s maloletým nemohlo zrealizovať z dôvodov na strane maloletého dieťaťa, a to v lehote do jedného mesiaca, výrokom

V. uložil matke a otcovi výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať päť konzultácií so psychológom v intervaloch podľa jeho určenia na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletého T., zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletého a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého a výrokom VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 23CoP/48/2019-295 zo dňa 29.10.2019 v dôsledku podania odvolania otcom rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 38P/3/2018-243 zo dňa 13.3.2019 zrušil v napadnutej časti (výrok III.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie predčasnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, keď súd prvej inštancie síce aplikoval správnu normu, nesprávne ju ale interpretoval, vyvodil nesprávne právne závery, v dôsledku čoho nevykonal dostatočné dokazovanie. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 38P/3/2018-243 zo dňa 13.3.2019 v napadnutej časti (výrok III.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že bude potrebné vykonať dokazovanie obsahom súvisiaceho spisu sp. zn. 11P/7/2018, dôsledne porovnať pomery v čase pôvodného rozhodovania súdu o výživnom s aktuálne zistenými pomermi, doplniť dokazovanie ohľadom odôvodnených potrieb maloletého a v prípade potreby doplniť dokazovanie ohľadom majetkových pomerov a životnej úrovne oboch rodičov a po doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodnúť, nové rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v časti o určenie výživného odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 38P/3/2018-555 zo dňa 6.7.2020 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil otcovi povinnosť platiť na maloletého T. výživné v sume 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou odo dňa 01.06.2019, výrokom II. nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého za obdobie od 01.06.2019 do 30.06.2020 vo výške 780,- Eur povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50,- Eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, výrokom III. návrh otca na započítanie výživného zaplatené na tvorbu úspor do bežného výživného ako zaplatené vopred zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 24 ods. 1, 3, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 121, § 232 ods. 2, 3, § 58, § 52 Civilného sporového poriadku.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že rodičia v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11P/8/2017 vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu uzavreli rodičovskú dohodu, ktorú dňa 10.4.2018 súd prvej inštancie schválil, pričom sa dohodli na výške vyživovacej povinnosti otca na maloletého v sume 200 eur mesačne s tým, že bežné výživné bolo vo výške 140 eur mesačne a 60 eur na tvorbu úspor. V prejednávanej veci súd prvej inštancie ustálil aktuálny čistý príjem otca vo výške 1.152 eur (priemerný čistý príjem 1.391,77 eur do 31.05.2020 + aktuálne poberaná dávka v nezamestnanosti za jún a júl 2020), pričom súd prvej inštancie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zohľadňoval aj tú skutočnosť, že otec je aktuálne dobrovoľne nezamestnaný, je mu vyplácaná dávka v nezamestnanosti vo výške 1.032,50 eur mesačne a zároveň mu bolo pri ukončení pracovného pomeru vyplatené odstupné vo výške 7.661,02 eur. Okrem rozostavanej nehnuteľnosti, ktorú vlastní s matkou, je otec od novembra 2019 vlastníkom jednoizbového bytu v R. v hodnote 74.300 eur, kde býva sám. Kúpu jednoizbového bytu financoval z hypotekárneho úveru vo výške 59.200 eur a z pôžičky, ktorú mu poskytli jeho dcéry vo výške 33.980 eur (každá po 16.990 eur). Pravidelné mesačné výdavky otca sú vo výške 1.444,10 eur (aj s výživným na maloletého vo výške 140 eur + 60 eur). Od 1.6.2020 otcovi odbudol výdavok na cestu za prácou, ktorý vyčíslňoval vo výške 230 eur mesačne, pretože je aktuálne nezamestnaný. V čase schválenia rodičovskej dohody vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11P/7/2018 bol priemerný čistý mesačný príjem otca zo zamestnania vo výške 1.410,08 eur a bol vlastníkom garsónky v R., ktorú počas tohto konania (v októbri 2019) predal za 15.000 eur. Otec vlastní osobný automobil Mitsubishi ASX rok výroby 2014, ako aj 1/8 podiel na byte

jeho matky a 1/8 podiel z rodičovského domu ako dedičstvo po otcovi. Inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletého otec nemá a nemal ju ani v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/7/2018. Aktuálny čistý príjem matky, ktorá je ešte na rodičovskej dovolenke, je vo výške 394,95 eur (rodičovský príspevok 370 eur + rodinné prídavky 24,95 eur). Matka vlastní rozostavaný rodinný dom spolu s otcom a osobný automobil Seat Ibiza rok výroby 2005. Matka býva u rodičov, ktorým prispieva na domácnosť, má investičné sporenie, kde je výška nasporenej sumy 1.025 eur. Matke vypomáhajú rodičia s pokrývaním jej výdavkov formou pôžičky vo výške 300 eur mesačne. Príjmy spolužívajúcich osôb matky sú priemerne vo výške 700 eur mesačne. Matka má pravidelné výdavky vo výške 657 eur, pričom tieto jej stúpili o 134 eur od apríla 2020, odkedy uhradza celú hypotéku na rozostavaný dom. V čase schválenia rodičovskej dohody súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/7/2018 matkin príjem bol vo výške 238,22 eur (rodičovský príspevok vo výške 238,22 eur + 23,52 eur rodinné prídavky) a jej pravidelné výdavky boli vo výške 250 eur, príjmy spolužívajúcich osôb v domácnosti boli priemerne vo výške 635 eur. Matka má stále len vyživovaciu povinnosť k maloletému.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že preskúmaním výdavkom maloletého ku dňu 10.4.2017, t. j. v čase schválenia rodičovskej dohody súdom prvej inštancie v konaní sp. zn. 11P/7/2018 dospel k záveru, že došlo k zmene odôvodnených výdavkov maloletého. Podstatne sa zvýšili náklady na stravu, keďže dovtedy bol maloletý plne kojený a výdavok na stravu matka v podstate nemala. Na druhej strane sa znížil výdavok na hygienické potreby, maloletý už nie je plienkovaný, plienku má len na noc. Zvýšili sa náklady na bývanie, čo je dané zvýšením platieb za služby súvisiace s bývaním (voda, elektrina a pod.). Taktiež došlo k zvýšeniu výdavkov na voľnočasové aktivity, výlety. Maloletý začal navštevovať pohybovo tanečný krúžok a vo veku troch rokov dieťaťa sú odôvodnené aj výdavky na voľnočasové aktivity a výlety (napr. návšteva ZOO, detského centra, detských predstavení a pod.). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že schopnostiam, možnostiam otca a predovšetkým odôvodneným potrebám maloletého zodpovedá určenie výživného vo výške 200 eur, ktoré spolu s prídavkom na dieťa 24,95 eur a výživným od matky bude pokrývať všetky odôvodnené náklady maloletého. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka od narodenia maloletého plnila a naďalej plní svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým výkonom osobnej starostlivosti o maloletého, keďže maloletý mal v čase rozhodnutia súdu necelé tri roky. Súd prvej inštancie preto zohľadnil osobnú starostlivosť matky o maloletého, ktorá svoj podiel na výžive maloletého plní najmä hodnotou práce vynakladanej pri jeho opatere. Príjem matky od januára 2020 pozostáva z rodičovského príspevku a prídavku na maloletého a pravidelných platieb od rodičov, ktoré im musí vrátiť, čiže aj vzhľadom na príjem matky je výživné vo výške 200 eur pre maloletého adekvátne. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti potom súd prvej inštancie vychádzal z ustáleného priemerného mesačného príjmu otca 1.152 eur v čistom a z príjmu matky vo výške 394,95 eur. Súd prvej inštancie porovnávajúc odôvodnené výdavky maloletého v čase rozhodovania súdu dňa 10.4.2018 (schválenie rodičovskej dohody) a dňa 6.7.2020 (vyhlásenie predmetného rozhodnutia), dospel k záveru, že došlo k zvýšeniu výdavkov maloletého dieťaťa o 55 eur. Matkin príjem sa zvýšil, nakoľko sa zvýšil rodičovský príspevok, a to z 238,22 eur na 390,95 eur, znížila sa ale jej životná úroveň, pretože vzhľadom na svoju finančnú situáciu si mesačne sporí len sumou 20 eur a nie sumou 80 eur a tiež sa zvýšili jej výdavky, najmä na financovanie spoločnej rozostavanej nehnuteľnosti, pretože prebrala celý úver. Otcov príjem sa znížil, keďže je aktuálne dobrovoľne nezamestnaný, a to zo sumy 1.410,08 eur na sumu 1.152 eur. Podstatne sa zvýšila ale životná úroveň otca, keď mu bolo vyplatené vysoké odstupné v sume 7.661,02 eur, zakúpil si väčší byt a predchádzajúci byt predal. Nebolo sporné, že otec pravidelne uhradza na výživné sumu 140 eur (bežné výživné) k rukám matky. Určením vyživovacej povinnosti otca vo výške 200 eur mesačne s účinnosťou od 1.6.2019 do 30.6.2020 vznikol nedoplatok na zročnom výživnom v sume 780 eur, keď otec mal za uvedené obdobie zaplatiť výživné na maloletého vo výške 2.600 eur (13 mesiacov x 200 eur), pričom otec zaplatil sumu 1.820 eur (13 mesiacov x 140 eur). Súd prvej inštancie zároveň zamietol návrh otca na započítanie výživného už zaplateného otcom na tvorbu úspor maloletého, nakoľko takýto postup by nebol v súlade so záujmom maloletého dieťaťa.

7. Súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal riadne porovnanie dôvodných výdavkov na maloleté dieťa, príjmov posudzovaných osôb, finančných pomerov matky, jej investičného sporenia a už vôbec nie životnej úrovne. Aj dôkazy, ktoré súd prvej

inštancie vykonal, nesprávne a nelogicky vyhodnotil, pričom záver, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie nevykonal riadne dokazovanie týkajúce sa aktuálnych pomerov, v tomto konaní nevykonal dokazovanie vyžiadanim výpisov z účtov matky, vedených v SLSP, a.s., vrátane sporiacich účtov a investičného sporenia, na preukázanie finančnej situácie a úspor matky. Matka hospodári tak, že počas materskej a rodičovského príspevku si mohla dovoliť prísť o sumu 2.454,84 eur. Otec nie je dobrovoľne nezamestnaný, ale je riadne evidovaný na úrade práce sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie. V čase vynesenia napadnutého rozsudku sa príjem otca znížil na sumu 1.032,50 eur, pričom sa však jedná o podporu v nezamestnanosti, teda otec je v absolútnej neistote, či si vo svojom veku nájde obdobne platenú prácu. Súd prvej inštancie logicky nevysvetlil, prečo pri zvýšení príjmu matky a pri podstatnom znížení príjmu otca zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť o 60 eur. Bolo preukázané, že jediné, čo sa navýšilo, sú výdavky na stravu maloletého. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti mala matka cca o 150 eur vyšší príjem, avšak otec má o cca 400 eur nižší príjem, ktorý však je reálne limitovaný len obdobím podpory 6 mesiacov, maloletý už nie je plienkovaný, len v noci, stav s atopickým ekzémom je stabilizovaný, teda zlepšený od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Tanečný krúžok maloletý ani reálne nenavštevoval kvôli opatreniam proti šíreniu vírusu a ani teraz nenavštevuje. Matka nepredložila príjem spoločne posudzovanej osoby a súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ohľadne príjmu tejto osoby (jej brata, ktorý žije v spoločnej domácnosti). Súd prvej inštancie nesprávne ustálil odôvodnené výdavky na maloletého, keď uviedol, že odôvodnené výdavky na hygienu cca 3-ročného dieťaťa sú vo výške 40 mesačne, lieky a vitamíny vo výške 10 eur mesačne. Toho času si matka chce ponechať spoločnú nehnuteľnosť a vyplatiť, na čo si chce požičať, pričom tvrdí, že už teraz je zadlžená rodičom, takže nie je jasné, z čoho chce splácať ďalšiu pôžičku. Otec nebral na seba neprimerané riziká, iba si zabezpečil bývanie v 1-izbovom byte, aj to len preto, že matka doslova blokuje spoločný majetok, inak by sa nemusel tak zadlžiť. Súd prvej inštancie sa pozastavuje nad tým, že otec vrátil z odstupného pôžičku dcére, keď je nezamestnaný, avšak ona potrebovala peniaze a otec mal za to, že mu matka konečne vyplatí podiel z BSM. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že otec vlastní hodnotnejší automobil, je zarážajúce, pretože sa jedná o staré auto a jeho reálna trhovacia hodnota je vzhľadom na najazdených cca 270 000 km nepatrná a určite nie väčšia, ako hodnota motorového vozidla matky. Na základe všetkých uvedených skutočností je nepochybné, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, naopak existuje dôvod na jeho zníženie. Aj otec má výdavky s maloletým, aj pri využívaní určeného styku, na dopravu, na stravu, voľno-časové aktivity, rovnako prispieva aj nad rámec výživného, napr. oblečením. Čo sa týka napadnutého výroku o zamietnutí návrhu otca na započítanie výživného zaplateného na tvorbu úspor do bežného výživného, otec poukazuje na to, že v prípade, ak súd uvedené výživné na tvorbu úspor nezapočíta na dlžné výživné, vyvolá ďalší zbytočný súdny spor, lebo otec mal povinnosť uhrádzať výživné na tvorbu úspor len do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a je nepochybné, že uvedené výživné nebolo spotrebované, teda otec bude nútený domáhať sa vrátenia plnenia z bezdôvodného obohatenia voči matke, čo nepochybne nie je ani v záujme žiadnej zo strán. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého od 1.6.2019 sumou 170 eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci, finančné prostriedky, ktoré otec od 1.6.2019 do 6/2020 platil mesačne vo výške 60 eur na osobitný účet určený pre výživné na tvorbu úspor, teda vo výške 780 eur, sa započítavajú do bežného výživného ako zaplatené vopred, súd dáva súhlas, aby matka so sumou 780 eur na osobitnom účte maloletého naložila ako s bežným výživným.

9. Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

10. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že stanovená výška výživného s ohľadom na vek a odôvodnené potreby maloletého a schopnosti otca sa javí ako primeraná, a preto odporúča odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca sa vyjadril otec. Vo vyjadrení uviedol, že otec je toho času nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie (nie dobrovoľne nezamestnaný), prišiel o prácu v súvislosti s krízou spôsobenou opatreniami v súvislosti s rizikom šírenia ochorenia vírusom COVID-19, preto je možnosť otca zamestnať sa podstatne sťažená. Ani súd prvej inštancie, ani kolízny opatrovník, logicky nevysvetlili, prečo pri zvýšení príjmu matky a pri podstatnom znížení príjmu otca zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť o 60 eur, pričom nebolo preukázané, že by došlo k podstatnému zvýšeniu nákladov na maloletého, naopak došlo k ich zníženiu.

12. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že príjem otca z dávok by mal predstavovať netto v priemere od mája 2019 do apríla 2020 sumu 1.391,77 eur, následne dávky otec poberá vo výške 1.032,50 eur. 20% ako najnižšia úroveň výživného z netto príjmu povinného rodiča predstavuje zo sumy 1.391,77 eur sumu 278,35 eur a zo súdom ustáleného priemerného príjmu otca 1.152 eur sumu 230,40 eur. Keďže sa má vychádzať z priemerného príjmu za ostatných 12 mesiacov, je údaj o aktuálnom príjme otca na jeden mesiac irelevantný a 20% z čistého priemerného netto príjmu predstavuje podľa mesiaca, v ktorom by súd rozhodoval, úroveň min. 230 eur a vyššie. Matka s maloletým býva v dome svojich rodičov, ale fungujú ako dve samostatné domácnosti. Čo sa týka vyporiadania BSM, k tomuto napokon prišlo dohodou podpísanou dňa 15.10.2020, t. č. už aj s povolením vkladu vlastníckeho práva. Otcovi mal z notárskej úschovy byť aktuálne vyplatený vyrovnací podiel z titulu vyporiadania BSM vo výške 50.000 eur. Týmto sa finančná situácia otca rapídne zlepšila, taktiež matka na seba prevzala hypotekárny úver, ktorý sa zaviazala vyplatiť a teda otec už nemá povinnosť podieľať sa na splácaní pôvodného spoločného hypotekárneho úveru. Otcovi zanikli výdavky spojené s dopravou do práce, ktoré vyčíslňoval sumou 230 eur mesačne. Poskytnutie pôžičky preukazuje matka tak zmluvou o pôžičke, ako aj bankovým výpisom z účtu rodičov preukazujúcim výber týchto finančných prostriedkov v čase podpísania zmluvy o pôžičke. Matka už nastúpila do zamestnania. Za účelom predčasného vyplatenia hypotéky si matka ešte požičiava 20.000 eur od fyzickej osoby na obdobie jedného roka. Otec neustále poukazuje na investičné sporenie matky vo výške 2 eur mesačne (založené v roku 2015), pričom on sám si mesačne sporí na rezervu 10 eur mesačne, ktoré si založil tesne pred prvým pojednávaním ohľadne úpravy práv a povinností k maloletého dieťaťu na čas do rozvodu manželstva. Od septembra 2020 začal maloletý navštevovať materskú školu v Trnave. S tým vznikli aj ďalšie mesačné výdavky na maloletého, a to konkrétne: školné (20 eur mesačne), príspevok do fondu RZ (25 eur polročne), stravné (30,80 eur mesačne + 20 eur polročne). Vo vzťahu k možnostiam zamestnania otca, otec nepreukázal, že by sa mu nedarilo zamestnať, že by sa zaujímal o konkrétne pracovné pozície, a pod. Matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil vo výroku I. a II. tak, že otec je povinný platiť na maloletého výživné vo výške 250 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky s účinnosťou odo dňa 1.6.2019 a zároveň súd určí nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého za obdobie od 1.6.2019 do rozhodnutia odvolacieho súdu a vo výroku III. napadnutý rozsudok potvrdil.

13. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril otec. Vo vyjadrení uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky nemá k dispozícii žiadnu, ani odporúčaciu percentuálnu tabuľku na určovanie výživného, napriek tomu, že matka sa celé konanie snažila navodiť tento dojem. Poukázal na skutočnosť, že maloletý od 9/2020 nastúpil do materskej školy, avšak zjavne opomenula, že od 9/2020 matka tiež nastúpila po materskej do práce, teda jej príjem sa neporovnateľne zvýšil. Je pravdou, že k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov došlo, ale podstatnou skutočnosťou je, že finančná situácia na oboch stranách sa nijako nezmenila. Pred vyporiadaním mali totiž obaja podiel na nehnuteľnosti, ktorá má podľa posudku realitnej kancelárie hodnotu cca 140.000 eur, teda otcovi síce bola titulom vyporiadania vyplatená suma 50.000 eur, avšak matka nadobudla titulom vyporiadania podiel na nehnuteľnosti v odhadovanej hodnote 70.000 eur. Ak matka začne splácať svoje pôžičky vo výške 280 eur mesačne svojim rodičom a 20.000 eur musí neznámej osobe splatiť do 1 roka, tak na seba berie dlh vo výške splátky cca 2.000 eur mesačne, takže nie je jasné, z čoho chce tento dlh splácať. Otec zotrval na odvolaní.

14. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca a k vyjadreniu otca k vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že príjem matky sa rozhodnutím zákonodarného orgánu zvýšil, avšak vzrástol príjem i na strane otca. Pri poslednej úprave výživného, kde súd schválil rodičovskú dohodu, otcov príjem predstavoval čiastku 1.406,14 eur mesačne. Hoci v čase rozhodnom pre určenie výživného po právoplatnosti rozsudku o rozvode odo dňa 1.6.2019 otec dosahoval priemerný zárobok 1.391,77 eur mesačne (teda o 14,37 eur nižší), následne po ukončení pracovného pomeru dohodou dňom 31.5.2020 mu vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti v sume 1.032,50 eur a takisto mu bolo vyplatené odstupné vo výške 7.661,02 eur, z čoho jednoznačne vyplýva, že jeho mesačný príjem za posledné obdobie preukázateľne vzrástol. Preto neobstojí argumentácia otca, že príjem otca sa znížil, a preto je dôvodné zníženie vyživovacej povinnosti otca oproti ostatnému rozhodnutiu súdu, kde otec dobrovoľne súhlasil s výživným v úhrnnej čiastke 200 eur. V nadväznosti na tvrdenie otca, že vyplatené odstupné použil na splatenie časti pôžičky dcéry a takisto má pôžičky od fyzických osôb, uviedol, že tieto argumenty otca nie je možné zohľadniť, nakoľko v zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Od 1.6.2020 uplynulo pol roka a počas tohto obdobia mal otec dostatočný čas, aby si našiel prácu. Pokiaľ ide o odvolací návrh otca na započítanie výživného

už zaplateného otcom na tvorbu úspor maloletého, tento navrhol zamietnuť, nakoľko nie je v súlade so zákonom a predovšetkým je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

15. K vyjadreniu otca k vyjadreniu matky k odvolaniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že ak sa aj príjem matky zvýšil tým, že začala pracovať, nie je toto dôvodom pre určovanie nižšieho výživného otcovi (ako sa tento mylne domnieva), ale plynutím času, práve naopak výživné zvyšovať. Tu je potrebné zdôrazniť, že matka síce má vyšší príjem oproti príjmu na rodičovskej dovolenke, avšak stúpili výrazne jej pasíva. Ak otec tvrdí, že matka na seba prevzala neprimerané majetkové riziká, toto nemá jednak ani oporu vo vykonanom dokazovaní a znovu ani relevanciu, veď zadĺžením sa matky nie je negatívne ovplyvnené maloleté dieťa, práve naopak matka sa snaží vytvárať hodnoty. Matka zotrvala na svojom návrhu.

16. K vyjadreniu matky k vyjadreniu otca k vyjadreniu matky k odvolaniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k vyjadreniu matky k odvolaniu otca a k vyjadreniu otca k vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril otec. Vo vyjadrení uviedol, že na rozdiel od matky, on sa nezadlžil na nadštandardný rodinný dom, ani na nové auto, ani na investičné sporenie, ale na jednoizbový byt, aby sa mal kde postarať o svoje dieťa a neostal na staré kolená bezdomovcom. Toho času sa mu podarilo zamestnať, avšak jeho príjem je omnoho nižší ako bol, a to je rád, že si vôbec našiel prácu. V konaní vydokladoval celý výpis zdravotnej starostlivosti maloletého, z ktorého je nepochybné, že maloletý našťastie nemá žiadne zdravotné problémy. Tvrdenie, že vyporiadaním BSM sa matka len zadlžila a otec nadobudol aktíva, je nezmysel. Pred vyporiadaním obaja vlastnili podiel rodinného domu, matka ho odmietla predať, chcela otca vyplatiť, zjavne účelovo, keďže sa domnieva, že teraz tie peniaze od otca dostane prostredníctvom výživného. Matka zjavne opomína, že nadobudla nadštandardný rodinný dom v hodnote 140.000 eur, ktorý nepochybne nie je nutný pre zabezpečenie bývania matky s maloletým. Príjem otca toho času predstavuje 500 eur v hrubom, s pohyblivou zložkou 850 eur v hrubom. Príjem matky je toho času cca 1.270 eur mesačne, teda výživné na maloletého vo výške 200 eur je nepochybné neprimerané a nezákonné.

17. Matka sa v odvolacom konaní podala ďalšie vyjadrenie. Vo vyjadrení uviedla, uviedla, že majetkové vyporiadanie rodičov nemá zásadnú relevanciu. Otec síce tvrdí, ako mu nie je najľahšie sa zamestnať, avšak zamestnáva sa bezprostredne po skončení podpory v nezamestnanosti. Matka predpokladá, že príjem otca po určitom období cca 3 mesiacov bude navýšený. Matka má za to, že otec pri jeho kvalifikácii a skúsenostiach by mohol dosahovať príjem vyšší, minimálne na úrovni pôvodného príjmu. Matka nenadobudla nadštandardný dom, ale rozostavanú stavbu pôvodne spoločnej stavby rodinného domu, ktorá je neobývateľná a keďže nemala vyriešenú svoju bytovú otázku (býva v rodinnom dome svojich rodičov aj naďalej), mala záujem túto riešiť a aj synovi zabezpečiť domov. Matka poukazuje na rozpis výdavkov maloletého, z ktorého vyplýva, že výdavky maloletého sú oveľa vyššie, než je otec ochotný priznať, navyše opakovane výdavky súdu konkretizovala a tiež aj listinne podložila. Táto doba je rovnako ťažká aj pre matku, momentálne je na pandemickej OČR so synom od 18.1.2021, čo znamená 55 % zo mzdy. Matka naopak nedramatizuje svoju životnú situáciu a riadne vyživuje svojho syna podľa svojich schopností a možností. Matka úplne popiera, že v čase, keď otec prispieval na potreby maloletého iba 40 eur, platil všetky potreby maloletého. Aj naďalej matka otcovi stále balí na víkend kozmetiku, hygienické potreby, oblečenie, lieky a výživové doplnky. Platenie minimálneho výživného matke, ktorá je s maloletým dieťaťom na rodičovskej dovolenke nereflektuje ani skutočný záujem otca o maloletého a už vôbec nie najlepší záujem maloletého, akékoľvek dôvody by chcel otec pre tento svoj postoj prezentovať, neobstoja. Pôžičku od rodičov matka uvádzala počas celého súdneho konania a podložila riadne výberom z banky z r. 2013, t. j. nejedná sa o žiadne fiktívne pasívum. V ostatnom sa matka pridržiava svojich doterajších vyjadrení.

18. Otec v odvolacom konaní podal ďalšie vyjadrenie. Vo vyjadrení uviedol, že v rámci vyporiadania BSM matke pribudla minimálne hodnota otcovho podielu do jej výlučného vlastníctva. Matka sa nesprávne domnieva, že vyplatený podiel je spôsobilým dôvodom na zvýšenie výživného. Matka si zobrala na seba neprimerané majetkové riziká, keď tvrdí, že si požičala peniaz od rodičov, ktorí jej mali požičať 50.000 eur, požičala si od neznámej osoby 20.000 eur. Tak ako maloletý môže mať domov vytvorený u otca v jednoizbovom byte, rovnako aj matka mohla riešiť svoje bývanie spôsobom, aby sa neprimerane nezadlžila. Výživné pre maloletého nie je určené na to, aby matke zabezpečovalo pokrytie neprimeraných majetkových rizík. Na rozdiel od matky sa otec nezadlžil na nadštandardný rodinný dom, ani na nové auto, ani na investičné sporenie, ale na jednoizbový byt, aby sa mal kde postarať o svoje

dieťa. Otec celý život poctivo pracuje, jeho príjem je podkladom pre budúci dôchodok a nepochybne robí všetko pre to, aby maloletému zabezpečil všetky jeho potreby. Otec sa po ukončení podporného obdobia okamžite zamestnal, a to napriek tomu, že si nenašiel zamestnanie za takú odmenu, akú mal pred tým. Otec vykonáva všetky aktivity a zohľadňuje všetky kritériá, aby získal najlepšie platenú prácu a aby sa mal, čo najlepšie a dokázal zabezpečiť potreby maloletého. Za súčasnej epidemiologickej situácie považuje otec za neprijateľné, aby súd určoval výživné na základe potenciality príjmu, nakoľko v tejto situácii nie je možné objektívne hodnotiť potencionálny príjem. Matka zjavne opomenula, že záujem dieťaťa sa neprejavuje výlučne platením výživného. V tejto dobe sa musia uskomniť tak rodičia, ako aj deti a výdavky na maloleté dieťa v tak nízkom veku v tejto situácii vyčíslené matkou nemožno akceptovať. V ostatnom otec zotrváva na svojom odvolaní.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., IV. potvrdiť (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vo výroku III. zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku) a vo výroku II. zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku).

20. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o rozvode manželstva rodičov a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z ich manželstva. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 38P/3/2018-243 zo dňa 13.3.2019 výrokom I. manželstvo rodičov rozviedol, výrokom II. zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, výrokom IV. upravil styk otca s maloletým a výrokom V. uložil rodičom výchovné opatrenie, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie v uvedených výrokoch nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2019. Napadnutým rozsudok súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti otca platiť výživné na maloletého, o nedoplatku otca na zročnom výživnom a o zamietnutí návrhu otca na započítanie výživného zaplateného na tvorbu úspor do bežného výživného. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného otcovi v rozsahu 200 eur mesačne pre maloletého a v nadväznosti na to na určenie nedoplatku otca na zročnom výživnom v sume 780 eur.

21. Predovšetkým sa žiada uviesť, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v miere potrebnej pre jeho rozhodnutie a vec až na jednu okolnosť (majúcu len čiastočný dopad na správnosť zvoleného spôsobu rozhodnutia) správne posúdil i po právnej stránke. Bola to však na jednej strane práve spomenutá dielčia nesprávnosť v právnom posúdení veci, ale na strane druhej i výsledky konania ustálené dokazovaním pred súdom prvej inštancie, ktoré umožňovali len čiastočné potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I., IV. a naopak vo zvyšku si vyžadovali zmenu rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. a zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III.

22. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

23. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý

z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

26. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

27. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvej inštancie zodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, ako i odôvodneným potrebám maloletého, zohľadniac i osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie matka žila s maloletým u jej rodičov v rodinnom dome, bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok od februára 2018 v sume 214,70 eur mesačne, v roku 2019 v sume 220,70 eur mesačne a od januára 2020 v sume 370 eur mesačne. Otec žil v jednoizbovom byte v R., bol nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberal dávky v nezamestnanosti vo výške 50 % z denného vymeriavacieho základu 66,6083 eur. Priemerný čistý mesačný príjem otca za obdobie od mája 2019 do júla 2020 (mzda zo zamestnania a dávky v nezamestnanosti) predstavoval sumu 1.152 eur. Pracovný pomer otca u zamestnávateľa D. E. I., a.s. bol skončený dohodou ku dňu 31.5.2020 z organizačných dôvodov, pričom pri skončení pracovného pomeru mu bolo vyplatené odstupné v sume 7.661,02 eur. Maloletý bol v celodennej starostlivosti matky, mal dva roky a 11 mesiacov. Rodičia okrem maloletého iné vyživovacie povinnosti nemali.

28. Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca zodpovedá určenie výživného pre maloletého v sume 200 eur mesačne. Odôvodnenosť tejto výšky výživného súd prvej inštancie podrobne vysvetlil v odsekoch 39. - 45. napadnutého rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd plne stotožňuje bez potreby ich opakovať. V posúdení skončenia pracovného pomeru otca u zamestnávateľa D. E. I., a.s. však súd prvej inštancie pochybil, keď konštatoval, že otec bol dobrovoľne nezamestnaný, nakoľko k skončeniu tohto pracovného pomeru otca nedošlo zo subjektívnych dôvodov na strane otca, ale z objektívnych dôvodov, keďže pracovný pomer bol skončený z dôvodu nadbytočnosti otca u zamestnávateľa. V takomto prípade sa nejedná o dobrovoľnú nezamestnanosť otca, ako nesprávne súd prvej inštancie konštatoval v napadnutom rozsudku, keď ani toto čiastočné pochybenie v právnom posúdení veci nemalo vplyv na správnosť určenia výšky výživného otca pre maloletého vychádzajúc z priemerného čistého príjmu otca od mája 2019 do júla 2020 v sume 1.152 eur, berúc do úvahy i vyplatenie odstupného otcovi po skončení pracovného pomeru dňa 31.5.2020 v sume 7.661,02 eur. Správne súd prvej inštancie vychádzal z možností a schopností taktiež výživou povinnej matky, ktorá poberala rodičovský príspevok a poskytovala maloletému celodennú osobnú starostlivosť. Rovnako náležitým bolo i zistenie pravidelných mesačných výdavkov maloletého, ktoré správne ustálil súd prvej inštancie na sumu 275 eur mesačne vychádzajúc najmä z výpovede matky a z predložených listinných dôkazov, pričom i odvolací súd považuje (súdom prvej inštancie zistené a podrobne v preskúmanom rozsudku rozpísané) výdavky maloletého za primerané jeho veku a potrebám a v tomto smere opäť odkazuje na odsek 42. napadnutého rozsudku. Pokiaľ otec poukazoval na to, že výdavky na maloletého tvrdenej matkou neboli v konaní preukázané, odvolací má za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie o tejto otázke jednak výsluchom rodičov a listinnými dôkazmi (výpismi z účtu, pokladničnými dokladmi a pod.) tvoriacimi obsah spisu, pričom ani odvolací súd nemal pochybnosti o preukázaní výdavkov na maloletého a správnosti ustálenia ich výšky. Niet pochybností, že výdavky na maloleté dieťa nie sú presne rovnaké každý mesiac, preto sa v konaní pred súdom ustáľuje ich priemerná výška za dlhšie časové obdobie, v ktorej sú zohľadnené pravidelné i nepravidelné výdavky v rozhodnom období, pričom polemika o tom, či sa tanečný krúžok realizuje aj cez prázdniny, či maloletý užíva doplnky výživy a aké, v akých cenách matka kupuje maloletému hygienické prípravky a kozmetiku, je bezpredmetná. Ak aj otec namieta, že súd prvej inštancie opomenul vykonať dokazovanie o výške príjmu brata matky, je jeho odvolacia námietka tiež bezpredmetná, keďže matka s bratom spoločne nehospodária a skutočnosť, že žijú v jednom rodinnom dome ich rodičov ešte neznamená, že vedú aj spoločnú domácnosť. Tiež nie je rozhodujúcim, že medzi rodičmi prebehlo konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže majetok bývalých manželov sa vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zásade nemení, pretože ide len o rozdelenie majetku, ktorý v čase trvania manželstva vlastnili spoločne a po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ho len rozdelili. Ani opakované poukazovanie otca na príjmové pomery matky nie je opodstatnené, keďže výška životnej úrovne druhej povinnej osoby (v prejednávanej veci matka maloletého) nemá vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca v tom smere, že ak by boli majetkové pomery matky vyššie ako majetkové pomery otca, primerane tomu by malo byť výživné otca pre maloletého určené v nižšej výške. Tu sa žiada zdôrazniť, že matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému i výkonom osobnej starostlivosti a uspokojovaním jeho bytovej potreby. Nenáležitý je odvolací argument otca, že matka si môže investične sporiť, sporiť si na auto, rodinný dom, pričom jeho náklady nie sú nadštandardné, keďže zabezpečenie si vlastného bývania a sporenie do budúcnosti nemôže byť na ťarchu matky pri určovaní výšky výživného zo strany otca pre maloletého, nakoľko je prirodzené, že dospelá osoba s vlastným príjmom má vôľu osamostatniť sa a viesť nezávislý rodinný životom oddelene od svojich rodičov a pritom zdieľať plnú zodpovednosť za vlastný život, s vlastnými prioritami a hodnotami a s tým súvisiacimi rozhodnutiami. Ani odvolacia argumentácia otca, že jeho situácie je pre neho neúnosná, nie je náležitá. V tejto súvislosti sa potom žiada uviesť, že z príjmu otca 1.152 eur rozhodného pre určenie výšky výživného, po odrátaní výživného na maloletého v sume 200 eur, zostane otcovi výlučne pre jeho osobu suma 952 eur na uspokojovanie všetkých jeho základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, hygienické potreby, náklady súvisiace so zdravotným stavom, s cestovaním do zamestnania, kultúra, šport a pod.). Z príjmu matky 370 eur rozhodného pre určenie výšky výživného, po prirátaní prídavku na maloletého v sume 24,95 eur a výživného určeného súdom prvej inštancie v sume 200 eur, zostane matke na dve osoby suma 594,95 eur na uspokojovanie všetkých matkiných a maloletého základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, hygienické potreby, náklady súvisiace so zdravotným stavom, kultúra, šport a

pod.), pričom je pochopiteľné, že matke finančne vypomáhajú i jej rodičia. A napokon opodstatnene súd prvej inštancie zdôraznil, že plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými výdavkami (v prejednávanom prípade pred splatením pôžičky otca plnoletej dcére v sume 16.990 eur).

29. Práve i z uvedených dôvodov odvolací súd na základe preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného nezistil okolnosti, pre ktoré by malo byť vyhovené odvolaniu otca v časti požiadavky o určení výživného vo výške 170 eur mesačne pre maloletého. Vykonaným dokazovaním, ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, bolo rozhodne preukázané, že na strane otca vo vzťahu k maloletému, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli potreby maloletého pokryté výživným z jeho strany i zo strany matky, berúc do úvahy i vyššiu mieru osobnej starostlivosti matky o maloletého.

30. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého dieťaťa, ktoré je v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopné samé sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň detí je odrazom životnej úrovne ich rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť na maloletého správne. Výživné v sume 200 eur mesačne na maloletého je vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery zodpovedajú súdom prvej inštancie určenej sume 200 eur mesačne ako výživné na maloletého. Odvolací súd považuje výživné v sume 200 eur na maloletého od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie potrieb maloletého dieťaťa a jeho záujmov.

31. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 217 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, pričom k vyhláseniu rozsudku súdu prvej inštancie došlo dňa 6.7.2020, a preto prípadné zmeny stavu, ktoré nastali po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, nemôžu spätne meniť pohľad na správnosť napadnutého rozsudku v čase jeho vydania (následná podstatná zmena pomerov môže byť dôvodom k strate účinkov rozsudku alebo k zmenu ostatného rozhodnutia v samostatnom konaní).

32. Pochybenie súdu prvej inštancie však nastalo v rozhodnutí o nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od 1.6.2019 do 30.6.2020. Otec mal za uvedené obdobie zaplatiť výživné pre maloletého v sume 2.600 eur (13 mesiacov x výživné v sume 200 eur mesačne), ktorú sumu aj v uvedenom období zaplatil, keďže otec platil výživné v sume 200 eur, z toho v sume 140 eur ako bežné výživné k rukám matky a v sume 60 eur ako výživné určené na tvorbu úspor na osobitný účet maloletého. Výživné pre maloletého bolo v konaní vedenom na súde prvej inštancie sp. zn. 11P/7/2018 určené celkovou sumou výživného 200 eur, pričom z tejto sumy bola určená suma 60 eur na tvorbu úspor a otec takýmto spôsobom výživné v rozhodnom období platil (čo nebolo medzi rodičmi sporné). Na určení časti sumy z výživného na tvorbu úspor však nič nemení fakt, že otec platil v rozhodnom období výživné v celkovej sume 200 eur. Pri určovaní nedoplatku na zročnom výživnom je súd povinný zohľadniť výživné zaplatené otcom v rozhodnom období celkom. Niet tak žiadneho zákonného dôvodu na to, ako rozhodol súd prvej inštancie, keď časť zaplateného výživného ako bežné výživné a časť zaplateného výživného ako výživné určené na tvorbu úspor oddelil a od nedoplatku na zročnom výživnom odrátal len zaplatené výživné ako bežné výživné. Napokon súd prvej inštancie tento svoj spôsob rozhodnutia odôvodnil len odkazom na nesúlad so záujmom maloletého dieťaťa a ani len neuviedol právnu normu, ktorá by ho na takýto postup pri určovaní nedoplatku na zročnom výživnom oprávňovala. Keďže otec platil v rozhodnom období výživné v sume 200 eur mesačne, nedoplatok na zročnom výživnom v rozhodnom období od 1.6.2019 do 30.6.2020 mu nevznikol. Preto bolo nevyhnutným rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom zmeniť tak, že nedoplatok na zročnom výživnom od 1.6.2019 do 30.6.2020 nevznikol. Opodstatneným potom nebolo ani rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca na započítanie výživného zaplateného na tvorbu úspor do bežného výživného zamietol, čo viedlo odvolací súd k zrušeniu tohto výroku napadnutého rozsudku, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo toto rozhodnutie vydané, neexistovali.

33. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

34. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o určení výživného a vo výroku IV. o náhrade trov konania (ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil, vo výroku II. o nedoplatku na zročnom výživnom zmenil podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku a vo výroku III. o zamietnutí návrhu na započítanie zaplateného výživného na tvorbu úspor do bežného výživného podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku zrušil.

35. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).